

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASĂȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA CIVILĂ ȘI DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

Decizia nr.3141

Dosar nr.7600/1/2008

Ședința publică din 20 mai 2010

Carmen Elena Popoiag	- Președinte
Maria David	- Judecător
Crețu Dragu	- Judecător
Mihaela Calabiciov	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamantii Brăslășu Claudian și Brăslășu Alexandrina împotriva deciziei nr.169 din 9 iunie 2008 a Curții de Apel Ploiești.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din data de 6 mai 2010, care face parte integrantă din prezenta decizie, iar pronunțarea s-a amânat la 11 mai și apoi pentru astăzi 20 mai 2010.

După deliberare,

ÎNALTA CURTE,

asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova sub nr.4408/2004, reclamantii Brăslășu Claudiu și Brăslășu Alexandrina au chemat în judecată pe pârâta Primăria Ploiești, prin Primar, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea dispoziției nr.4893/2004 emisă de pârâtă, restituirea în natură a terenului în suprafață de 965 mp (respectiv a unei cote părți ideale din aceasta) și obligarea pârâtei la plata despăgubirilor aferente construcției ce s-a aflat pe acest teren, în prezent demolată.

În motivarea contestației, reclamantii au arătat că terenul și construcțiile aflate pe acesta au fost expropriate în baza Decretului nr.88/1986 și ulterior demolate, iar prin Dispoziția nr.4893/2004 pârâta a dispus restituirea în natură către foștii proprietari numai a unei suprafețe de 513,20 mp din suprafața de 965 mp fără să se precizeze ce se întâmplă cu diferența de 451,80 mp și fără a se dispune cu privire la despăgubirile ce s-ar cuveni pentru construcțiile demolate. S-a solicitat introducerea în cauză a numiților Zaman Emanuela, Brăslășu Dănuț, Loredana și Corina având în vedere că dispoziția contestată a fost emisă și pe numele acestora. S-a solicitat introducerea în cauză și a

Serviciului Domeniului Public și Privat Ploiești. Prin sentința civilă nr.135 din 7 februarie 2005, Tribunalul Prahova a admis contestația și a anulat dispoziția nr.4893/2005 emisă de pârât. S-a dispus restituirea în natură a terenului în suprafața de 451,80 mp, situat în Ploiești, B-dul Republicii nr.40, județul Prahova, identificat prin raportul de expertiză, întocmit de expertul Ștefănescu Madena, contestatorilor. S-a constatat dreptul contestatorilor la măsuri reparatorii prin echivalent pentru cele două construcții ce s-au aflat pe teren, în prezent demolate și pârâta a fost obligată la plata acestor despăgubiri. Pentru a hotărâ astfel, tribunalul a reținut că, reclamantul și-au dovedit dreptul de proprietate asupra imobilului în litigiu și că sunt persoane îndreptățite potrivit Legii nr.10/2001.

Curtea de Apel Ploiești - secția civilă prin decizia nr.774 din 31 mai 2005 a respins ca nefondat apelul declarat de pârâta Primăria Municipiului Ploiești împotriva sentinței civile nr.135 din 7 februarie 2005 a Tribunalului Prahova, în contradictoriu cu contestatorii Brăslău Claudiu și Brăslău Alexandra.

În considerentele deciziei s-a reținut, în esență, cu privire la restituirea integrală a imobilului ca, în condițiile în care s-a constatat dreptul tuturor moștenitorilor de a beneficia de măsuri reparatorii, formularea unei contestații menite să aducă imobilul în natură, în masa succesorală și nu echivalentul bănesc al acestuia, are caracterul unui act de administrare, ce poate fi îndeplinit de oricare dintre proprietarii sau comdivizari, iar de efectele unei hotărâri judecătorești beneficiază toți moștenitorii acceptanți ai succesiunii defunctului Brăslău Dumitrucorespunzător celorlalte succesorale cuvenite.

S-a mai reținut ca este neîntemeiat motivul de apel privind solicitarea contestatorilor prin notificare a despăgubirilor și nu a restituirii în natură a imobilului, în condițiile în care regula instituită de Legea nr.10/2001 este cea a restituirii în natură a imobilului, în condițiile în care regula instituită de Legea nr.10/2001 este cea a restituirii în natură a imobililor preluate în mod abuziv, astfel că fostul proprietar nu are un drept de opțiune, atunci când restituirea în natură este posibilă.

Împotriva acestei ultime hotărâri a declarat recurs pârâta Primăria Municipiului Ploiești, care, invocând motivul prevăzut de art.304 pct.9 Cod procedura civilă, arată în esență că, hotărârea instanței de apel este nelegală, deoarece terenul restituit aparține domeniului public, ca, cererea de restituire în natură nu a fost formulată de toți moștenitorii fostului proprietar al imobilului și că greșit s-au acordat despăgubiri în condițiile în care trebuia emisă o altă

dispoziție, iar valoarea despăgubirilor nu putea fi stabilită în condițiile în care nu s-a adoptat legea specială care să reglementeze modalitățile, cuantumul și procedurile de acordare.

Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia civilă nr.442 din 22 ianuarie 2007 a admis recursul, a casat decizia și a trimis cauza spre rejudecare aceleiași instanțe.

Prin decizia de casare s-a reținut că în cauza pendinte nu s-au administrat suficiente dovezi din care să rezulte, dacă scopul exproprierii a fost realizat și că nu s-au clarificat nici aspectele legate de situația juridică a terenului, în sensul dacă este liber, neocupat de construcții și utilități publice și dacă aparține domeniului public.

În rejudecare cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel Ploiești sub nr.2915,3/42/2005.

Curtea de Apel Ploiești prin decizia civilă nr.169 din 9 iunie 2008 a admis apelul declarat de pârâta Primăria Municipiului Ploiești prin Primar, a schimbat în parte sentința civilă nr.135/7 februarie 2005 pronunțată de Tribunalul Prahova, în sensul că s-a admis în parte contestația. S-a anulat în parte dispoziția nr.4893 din 19 mai 2004, menținând sub acest aspect dispozițiile sentinței civile nr.135/2005 privind constatarea dreptului contestatorilor la despăgubiri prin echivalent, pentru cele două construcții care s-au aflat pe terenul situat în Ploiești, B-dul Republicii nr.40, în prezent demolată.

S-a respins cererea contestatorilor privind restituirea în natură a suprafeței de 451,80 mp (reprezentând diferența între 915 mp, solicitat prin acțiunea introductivă și 513,20 mp restituiți contestatorilor prin dispoziția nr.4893/2004 emisă de Primarul Municipiului Ploiești), situată în Ploiești, str. Republicii nr.40. S-au înlăturat mențiunile din dispozitivul sentinței referitoare la obligarea intimatei la plata despăgubirilor pentru cele două construcții demolate.

Pentru a hotărî astfel, s-a reținut în esență că, potrivit H.G. nr.1359/2001 și inventarului bunurilor ce aparțin domeniului public al Municipiului Ploiești, terenul în suprafață de 451,80 mp ce face obiectul cauzei pendinte, aparține parcului dendrologic al Municipiului Ploiești. S-a mai reținut că potrivit raportului de expertiză efectuat în cauză, pe terenul în litigiu se găsesc spații verzi, alei pietonale și trotuarul care traversează acest teren, toate aparținând domeniului public, iar în integralitatea sa, se învecinează cu trei loturi, având un unic proprietar ce este terț față de prezenta cauză. Împrejurarea că pentru terenurile învecinate s-au emis P.U.D.-uri și certificate de urbanism nu este de natură să conducă la restituirea în natură a terenului solicitat.

Impotriva acestei hotărâri s-a declarat recurs de către reclamantul
Braslașu Claudiu și Braslașu Alexandra invocând incidența
dispozițiilor art.304 pct.9 Cod procedură civilă.

Recurenții critica hotărârea sub următoarele aspecte:

- Prin respingerea cererii de restituire în natură a suprafeței de 451,80 mp, se încalcă drepturile fundamentale consacrate prin Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
- Terenul în litigiu este situat într-o zonă unde au avut loc restituiri în natură a terenurilor solicitate tot în baza Legii nr.10/2001, zonă unde urmează să se edifice diverse construcții, aceasta zonă fiind construită, în mod eronat se reține că are destinația de parc.
- Nu au fost analizate actele aflate la dosarul cauzei depuse chiar de Primărie, care atestă că în imediata vecinătate a terenului în litigiu s-au edificat construcții, iar justificarea instanței pentru neanalizarea acestor acte este puerilă având în vedere că în speță se pune în discuție problema unui drept de proprietate.

Nota emisă de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților prin care s-au dat îndrumări în sensul de a se proceda la restituire, constituie o altă probă care justifică nelegalitatea hotărârii.

- Incidența în speță a dispozițiilor art.11 alin.3 din Legea nr.10/2001, este contrazisă de raportul de expertiză topo și de înscrisurile depuse la dosarul cauzei chiar de părți, care atestă că zona în care se află terenul litigios este construită. Tot prin raportul de expertiză s-a dovedit că în perimetrul cuprins între Republicii și Gh. Doja - Ion Măiorescu - Samuil Micu urmează să se edifice construcții comerciale și civile private conform P.D.U.-urilor aprobate prin hotărâri ale Consiliului Local.

Examinând criticile formulate prin intermediul cererii de recurs, Înalta Curte a constatat următoarele:

În esență, prin motivele de recurs se aduc critici numai cu privire la dispoziția instanței, prin care s-a respins cererea de restituire în natură a suprafeței de 451,80 mp.

În acest sens, susțin recurenții că suprafața de 451,80 mp reprezintă diferența între 965 mp solicitată prin acțiunea introductivă și 513 mp restituiți prin dispoziția nr.4893/2004 emisă de Pârât și că acest teren este situat într-o zonă unde au avut loc restituiri în natură a terenurilor solicitate în baza Legii nr.10/2001.

Cu privire la susținerea recurenților, instanța de apel a reținut că terenul în litigiu în suprafața de 451,80 mp nu poate fi restituit în natură, constatând că, potrivit H.G. nr.1359/27 decembrie 2001, terenul din cauza pendințe aparține domeniului public.

În calea de atac a recursului recurenții au depus la dosar un certificat eliberat de Curtea de Apel Ploiești, fila 50 din dosar, care atestă că prin sentința nr.95 pronunțată la 19 aprilie 2010 de Curtea de Apel Ploiești – Secția Comercială și de Contencios Administrativ și Fiscal, s-a admis acțiunea formulată potrivit Legii contenciosului administrativ de reclamanții Brăslășu Clăudian și Brăslășu Alexandrina, în contradictoriu cu Guvernul României și s-a dispus anularea H.G. nr.1359/2001 Anexa F1, Poziția 3 pentru suprafețele de 369 mp, perimetrul ABFEA și 1366 mp perimetrul MNBQM identificate pe schița de plan de expert Badea Lucian, situate în Municipiul Ploiești, B-dul Republicii nr.40 și 46, județul Prahova.

Alăturat acestui înscris nou, depus la dosar s-au mai depus și alte înscrise, respectiv adresa nr.12538 din 21.08.2009 emisă de Prefect, fila 34 dosar, care atestă că suprafața de teren solicitată de reclamanți nu face parte din Parcul Dendrologic „Mihai Viteazu” situat în Municipiul Ploiești, concluzie la care s-a ajuns urmare studierii Planului de Urbanizare de Detaliu pentru Zona de Interes.

Raportat la înscrisele noi depuse în calea de atac a recursului, susținerile recurenților în sensul că terenul din cauza pendinte poate fi restituit în natură, întrucât nu aparține domeniului public, sunt fondate, având în vedere și dispozițiile art.1 din Legea nr.10/2001, care prevăd că imobilele preluate în mod abuziv de stat în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, se restituie în natură.

Mai mult, art.7 din Legea nr.10/2001 dispune că imobilul se restituie de regulă în natură, stabilindu-se astfel regula modalității de retrocedare, excepția fiind aceea a restituirii prin echivalent.

În prezent nu există nici un impediment cu privire la restituirea în natură a terenului din speța supusă analizei, atâta timp cât a fost anulat H.G. nr.1359/2001 care atesta apartenența la domeniul public a terenului situat în Municipiul Ploiești, B-dul Republicii nr.40, județul Prahova.

Mai mult, zona cuprinsă între adresele Ion Maiorescu – Republicii – Gh. Doja, din care face parte și Republicii nr.40, este configurat în Planul Urbanistic General, depus tot ca înscris nou la dosar, un perimetru destinat pentru instituții și servicii de interes general.

În concluzie terenul din cauza pendinte nu face parte din domeniul public al Municipiului Ploiești și drept urmare Înalta Curte în baza art.312(1) Cod procedură civilă va admite recursul, va casa decizia atacată precum și sentința civilă nr.135 din 7 februarie 2005 pronunțată de Tribunalul Prahova, în parte, în sensul că va dispune restituirea în

natura a suprafetei de 451,80 mp. Se va menține dispoziția din sentința civilă nr.135/7 februarie 2005 a Tribunalului Prahova în sensul obligării intimarei la despăgubiri pentru cele două construcții demolate, precum și dispoziția Primarului Municipiului Ploiești nr.4893/19 mai 2004 privind restituirea în natură a suprafetei de 513,20 mp.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE

Admite recursul declarat de reclamantul Brălaşu Clăudian și Brălaşu Alexandra împotriva deciziei civile nr.169 din 9 iunie 2008 a Curții de Apel Ploiești - Secția civilă și pentru cauza cu minori și familie.

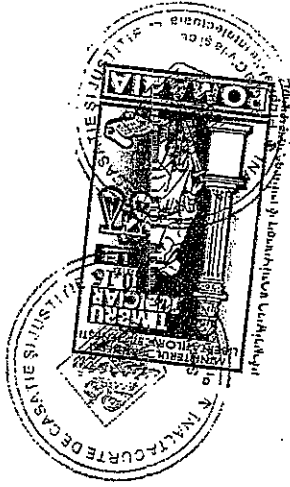
Casează decizia atacată, precum și sentința nr.135/07.02.2005 a Tribunalului Prahova - Secția civilă, în parte, în sensul că dispune restituirea în natură a suprafetei de 451,80 mp.

Menține dispoziția stabilită prin sentința nr.135/07.02.2005 a Tribunalului Prahova de obligare a intimarei la despăgubiri pentru cele două construcții demolate, precum și dispoziția Primarului Municipiului Ploiești nr.4893/19.05.2004 privind restituirea în natură a suprafetei de 513,20 mp.

Irrevocabila.

Pronunțată în ședința publică, astăzi 20 mai 2010.

Inalta Curte de Casație și Justiție
- SECȚIA CIVILĂ ȘI DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ -
Prezenta copie fiind conformă cu originalul
afiat la dosarul acestei secții
și legalizează de noi - anitându-se taxa judiciară
și timbru judiciar
Magistrat/Asistent și

P.T.P.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie ,de conflicte de muncă și asigurări
sociale

Dosar nr. 5114,3/42/2006

DECIZIE CIVILĂ Nr. 31/Ap
Ședința publică de la 24 Martie 2010
Completul compus din:
PREȘEDINTE Maria-Carmen Tică
JUDECĂTOR Camelia Juravschi
GREFIER Gilda Gubernat

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra apelului declarat de contestatorii CIOPONEA EMMA și ȘTEFĂNESCU PAUL-DAN, împotriva sentinței civile nr. 359/12.04.2006, pronunțată de Tribunalul Prahova, în dosarul civil nr. 7671/2005, dosar strămutat de la Curtea de Apel Ploiești.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din 4 martie 2010, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta decizie.

În vederea deliberării, instanța a amânat pronunțarea cauzei pentru 11 martie 2010, 18 martie 2010 și apoi pentru 24 martie 2010.

CURTEA

Asupra apelului civil de față;

Constată că prin contestația înregistrată pe rol Tribunalului Prahova sub nr. 7671/2005, contestatorii Cioponea Emma și Cioponea Dan Paul au solicitat, în contradictoriu cu intimații Primăria Municipiului Ploiești și Primarul Municipiului Ploiești, anularea dispoziției nr. 7794/2.11.2005, emisă de Primarul Municipiului Ploiești, prin care s-a dispus acordarea de măsuri reparatorii și restituirea în natură a imobilului din Ploiești, str. Republicii, nr. 46A.

În motivarea cererii, contestatorii au arătat că prin notificarea 47.906/2001, în calitate de succesori ai defuncților Ștefănescu Stelian și Georgescu Mioara Xantia, au solicitat restituirea imobilului din Ploiești, str. republicii, nr. 46A, parțial în natură și parțial despăgubiri și că în mod greșit le-au fost acordate numai despăgubiri, deși imobilul teren putea fi restituit în natură.

Ulterior, contestatorii Cioponea Emma și Ștefănescu Dan Paul au completat și precizat cererea de chemare în judecată solicitând anularea dispoziției nr. 7794/2.11.2005, restituirea în natură a terenului situat în Ploiești, B-dul Republicii, nr. 46A și acordarea de despăgubiri calculate conform dispozițiilor Legii 10/2001, modificată prin Legea nr. 247/2005, pentru construcția aflată pe acest teren și demolată.

În motivarea cererii se arată că numai după introducerea cererii de chemare în judecată a fost comunicată reclamanților dispoziția nr. 7794/2.11.2005 și că terenul revendicat este liber, nefiind utilizat pentru cauză de utilitate publică.

În drept au fost invocate dispozițiile legii nr. 107/2001 și ale legii nr. 247/2005, prin sentința civilă nr. 359/12.04.2006, Tribunalul Prahova a respins contestația precizată și completată formulată de contestatorii Cioponea Emma și Ștefănescu Dan Paul, în contradictoriu cu intimații Primăria Municipiului Ploiești și Primarul Municipiului Ploiești.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut următoarele:

Din actele depuse la dosar de către contestatori, rezultă că imobilul în litigiu a aparținut defunctului Ionescu Gheorghe, Georgescu Mioara Xantia și contestatorului Ștefănescu Dan Paul și a

fost trecut în proprietatea statului în baza Decretului de expropriere nr. 88/1986.

În prezent, pe terenul expropriat s-a realizat utilitatea publică, fiind ocupat de Parcul Dendrologic Mihai Viteazul și amenajările aferente, făcând parte din domeniul public al Munc. Ploiești, așa cum a fost atestat prin HG nr. 1359/2001 publicată în Monitorul Oficial nr. 128 bis din 18.02.2002.

În această situație, în cauza sunt incidente prevederile art. II alin. 4 din Legea nr. 10/2001 republicată, conform căreia, în cazul în care lucrările pentru care s-a dispus exproprierea ocupă funcțional întregul teren afectat, măsurile reparatorii se stabilesc prin echivalență, pentru întreg imobilul.

Inventarul bunurilor ce aparțin domeniului public al Munc. Ploiești (anexa F1) depus la dosar, atestă de asemenea, faptul că terenul a cărui restituire în natură se solicită face parte din domeniul public în administrarea ADP fapt pentru care restituirea în natură nu mai este posibilă, fiind astfel incidente prevederile legii prin care se propun și se acordă măsuri reparatorii.

Deși în raportul de expertiză topografică se menționează că terenul este liber de construcții, pe acesta fiind amenajate spații verzi și alei betonate, instanța a apreciat că aceste susțineri nu pot fi avute în vedere întrucât restituirea în natură a părții de teren propusă de raportul de expertiză ar afecta funcționalitatea Parcului Dendrologic cât și planul de urbanism și sistematizare al Municipiului Ploiești.

Împotriva sentinței au declarat apel contestatorii Cioponea Emma și Ștefanescu Dan Paul, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, solicitând schimbarea în tot a acesteia, în sensul admiterii cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost precizată și completată.

În dezvoltarea motivelor de apel se arată că din probele administrate în cauză rezultă fără dubiu aplicabilitatea în cauză a dispozițiilor art. 11 alin. 3 din Legea nr. 10/2001, fiind posibilă restituirea în natură a terenului.

Totodată, se invocă faptul că terenul revendicat nu este identic cu cel pretins de părați a face parte din domeniul public precum și lipsa oricărui dovezi care ar putea face dovada că acest imobil este ocupat în întregime și că nu poate fi restituit în natură.

De asemenea, se evidențiază faptul că intimatii Primăria Munc. Ploiești și Primarul Munc. Ploiești nu au făcut nici o obiecție la raportul de expertiză întocmit în cauză și că terenul întrucât celui în litigiu, care are o situație juridică identică, a fost reținut în natură.

Prin decizia civilă nr. 66/12.02.2007 curtea de Apel Ploiești a respins apelul declarat de contestatorii Cioponea Emma și Ștefanescu Dan Paul, împotriva sentinței civile nr. nr. 359/12.04.2006 pronunțată de Tribunalul Prahova.

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia civilă nr. 2608/17.04.2008 a admis recursul declarat de reclamantii Cioponea Emma și Ștefanescu Dan Paul împotriva deciziei civile nr. 66/12.02.2007 a Curții de Apel Ploiești, pe care și a trimis cauza spre rejudecare Curții de Apel Ploiești.

În considerentele sentinței s-a reținut că situația de fapt nu a fost pe deplin lămurită în ceea ce privește identificarea terenului în litigiu, respectiv dacă acesta face parte sau nu din suprafața de 44.700 mp. a parcului dendrologic și dacă este afectat de utilități publice sau detalii de sistematizare.

Prin încheierea nr. 2303/2.03.2009, pronunțată în dosarul nr. 870E/1/2008, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis cererea de strămuntare formulată de contestatorii Cioponea Emma și Ștefanescu Dan Paul și dispus strămuntarea prezentei cauze la Curtea de Apel Brașov, păstrand actele de procedură îndeplinite înainte de strămuntare.

La aceasta instanță, prezenta cauză a fost înregistrată sub nr. 5114,3/42/2006

Cu ocazia rejudecării apelului s-a dispus efectuarea unui raport de expertiză, care a avut ca obiective: identificarea imobilului – teren situat în Ploiești, B-dul republicii, nr. 46A, jud. Prahova, poziționarea exactă a acestuia în raport cu parcul dendrologic, stabilirea apartenenței sau neapartenenței acestui teren la parcul dendrologic, stabilirea faptului dacă terenul revendicat este sau nu afectat de utilități publice și dacă restituirea în natură a acestuia afectează funcționalitatea parcului dendrologic.

Analizând sentința și în raport de actele, lucrările dosarului și cu motivele de apel, Curtea reține următoarele:

Imobilul situat în Ploiești, str. Republicii, nr. 46A – tern și construcții – a fost expropriat prin Decretul de sistematizare nr. 88/1986, iar ulterior construcțiile au fost demolate.

Prin dispoziția nr. 7794/2.11.2005, emisă de Primarul Mun. Ploiești a fost soluționată notificarea formulată de contestatori Cioponea Emma și Ștefănescu Dar Paul, în sensul respingerii cererii de restituire în natură a imobilului situat în Ploiești, B-dul Republicii, nr. 46A și propunerii de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent constând în despăgubiri prevăzute de Legea nr. 10/2001.

Pentru imobilele expropriate, modalitatea de acordare a măsurilor reparatorii în natură sau prin echivalent este reglementată de art. 11 din Legea nr. 10/2001, care are caracterul unei norme speciale, aplicabilă preluărilor abuzive în forma exproprierii.

În cazul imobilelor expropriate, principiul este acela al acordării măsurilor reparatorii în natură iar restituirea prin echivalent este reglementată ca o măsură subsidiară, aplicabilă numai în două situații prevăzute expres și limitativ de art. 11 din legea 10/2001 și anume: în cazul în care imobilul a fost înstrăinat, respectiv este afectat, total sau parțial, de lucrările pentru care s-a dispus exproprierea.

În acest sens sunt și dispozițiile art. 7 din legea 10/2001, care fixează principiile fundamentale ale restituirii în baza legii speciale, respectiv: regula restituirii în natură și acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Ca urmare a măsurii reparatorii prin echivalent pentru imobilele expropriate și în alte cazuri decât cele prevăzute de art. 11 din Legea 10/2001 constituie o adăugare la lege, fiind ilegală.

O analiză a situațiilor cu caracter de excepție care exclud restituirea în natură și raportarea acestora la speta de față permite a stabili legalitatea dispoziției emise de Primarul municipiului Ploiești.

Astfel potrivit art. 11 alin 1 din Legea 10/2001 " Imobilele expropriate și ale căror construcții edificate pe acestea nu au fost demolate se vor restitui în natură persoanelor îndreptățite, dacă nu au fost înstrăinate, cu respectarea dispozițiilor legale." Aceasta situație nu se regăsește în cauza, întrucât construcțiile aflate pe imobilul în litigiu au fost demolate, aspect care a fost recunoscut de ambele părți, nefiind contestat.

În schimb, pentru a doua situație de excepție, art. 11 alin 2 din Legea 10/2001 prevede că "În cazul în care construcțiile expropriate au fost demolate parțial sau total, dar nu s-au executat lucrările pentru care s-a dispus exproprierea, terenul liber se restituie în natură cu construcțiile rămase, iar pentru construcțiile demolate măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent."

Ca urmare este esențial în cauza a se stabili dacă au fost executate lucrările pentru care s-a dispus exproprierea, respectiv dacă scopul exproprierii a fost atins, iar în caz afirmativ, dacă a fost realizat în tot sau în parte.

Raportul de expertiză întocmit în cauza de atât în prima instanță, cât și suplimentul la raportul de expertiză, întocmit în apel de expertul Murgoci Constantin Dorin stabilesc fără dubiu că terenul în litigiu nu face parte din parcul dendrologic "Mihai Viteazul", respectiv că scopul exproprierii în ce privește acest teren nu a fost atins. Suplimentul la raportul de expertiză a fost întocmit în apel, după stramutarea cauzei, de același expert care a întocmit lucrarea în prima instanță la Tribunalul Prahova la cererea expresă a reprezentanței parților Primăria Municipiului Ploiești și Primarul Municipiului Ploiești, cu acordul reprezentantului contestatorilor.

Expertul a stabilit, în urma măsurătorilor și în raport de înscrisurile depuse de intimăți la dosarul cauzei, că parcul dendrologic "Mihai Viteazul" este cuprins între str. Gh. Doja, str. Bucegi și B-dul Republicii, și că terenul revendicat de contestatori se află între străzile Bucegi, Republicii și Ion Maiorescu.

Raportul de expertiză și concluziile expertului au avut la bază planul de urbanism de detaliu existent la Primăria Ploiești, pe care expertul l-a anexat în copie la raportul de expertiză și la suplimentul acestuia, formând planșa nr. 2 (fila 46), pe care intimății din prezenta cauză nu l-au contestat.

Aceeași identificare a terenului în litigiu și a parcului dendrologic "Mihai Viteazul" a făcut-o și expertul Stăncescu Traian Florin, expert autorizat în cadrul Biroului Local de Expertiză de pe lângă Tribunalul Prahova, în raportul de expertiză extrajudiciară întocmit la data de 10.08.2009 în apel (fila 41).

Din materialul probator administrat in cauza, in concordanta cu considerentele mai sus

mobiliului, in raport de dispozitiile art. 11 din legea 10/2001.

Ca urmare, in cauza trebuie stabilit daca alea si spatiul verde cu tre. banci au fost realizate

realizate de stat in afara scopului expropriarii.

instrinat, neavand relevanta juridica existenta sau inexistenta de utilitati publice care au fost

respectiv daca a primit afectatiunea pentru care s-a dispus exproprierea sau daca a fost legal

Rezulta astfel ca in ipoteza terenurilor expropriate trebuie verificat daca terenul este liber,

interpretari si acestuia nu i se pot aduga si alte ipoteze pe care textul nu le prevede.

Textul art. 11 alin.2 din Legea 10/2001 este clar, nefiind susceptibil de mai multe

prin analogie, atata timp cat art. 11 defineste clar sintagma "teren liber".

Avand in vedere ipotezele speciale reglementate de lege, dispozitiile art 10 nu se pot extinde

unitara a Legii 10/2001, ca fiind terenul disponibil, care nu este afectat de utilitati publice.

art. 10.1 din Hotararea de Guvern 498/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare

preluate abuziv, cu exceptia expropriilor, utilizeza sintagma "teren liber", pe care o defineste in

Spre deosebire de aceasta ipoteza, art 10 din lege, care reglementeaza situatia imobilelor

a fost legal instrinat.

intelege numai terenul care nu a primit afectatiunea pentru care s-a dispus exproprierea sau care nu

urmare, in ipoteza terenurilor expropriate, dat fiind specificul acestei proceduri, prin teren liber se

exproprierea sau care nu au fost legal instrinate) se pot restitui integral persoaneli indreptatite. Prin

"Imobilele expropriate care sunt libere (deci care nu au primit afectatiunea pentru care s-a dispus

Normelor metodologice de aplicare unitara a Legii 10/2001 in sensul acestei reglementari, astfel:

liber", care este clar definita in art.11.2 din Hotararea de Guvern 498/2003 pentru aprobarea

Astfel, art 11 stabileste distinct situatia imobilelor expropriate si foloseste sintagma "teren

11 si a art.10 din Legea 10/2001.

In ce priveste acest aspect, prima instanta a facut o grava confuzie intre reglementarea art.

publice.

De asemenea, raportul de expertiza stabileste ca terenul nr.1 este afectat de utilitati

47906/05.10.2001, deci dupa ce a fost initiata procedura administrativa prevazuta de lege.

formulara notificarii de catre contestatori, inregistrata la Primaria Municipiului Ploiesti sub nr.

Curtea retine ca Hotararea de Guvern privind includerea in domeniul public a fost emisa dupa

normativ cu caracter inferior Legii 10/2001, ale carei dispozitii trebuie sa le respecte. Mai mult,

prin Hotararea de Guvern 498/2003. Pe de alta parte Hotararea de Guvern 1.359/2001 este un act

potrivit art.1 capitolul 1 din Normele Metodologice de aplicare unitara a Legii 10/2001, aprobata

si procedurile care tind sa inlature de la restituirii in natura bunuri care fac obiectul acestei legi,

emitenti Hotararii de Guvern 1.359/27.12.2001, se aplica cu prioritate in raport cu actele normative

Dispozitiile Legii 10/2001, publicata in Monitorul oficial in data de 14.02.2001, anterior

expuse si pentru urmatoarele considerente:

Hotararea de Guvern 1.359/27 decembrie 2001 urmeaza a fi inlaturata, pe langa motivele mai sus

Sustinerea intimator in sensul ca terenul in litigiu este inclus in domeniul public prin

a solicitat intocmirea unui astfel de raport (incheierea sedintei publice din 4 martie 2010).

solicitarilor instantei de a prezenta alte probe sau un raport de expertiza extrajudicial, a precizat ca nu

Constantin Dorin, in cazul in care ar exista, nu a solicitat efectuarea unei contraexpertize, iar la

combatut cu probe concluziile expertilor, nu a aratat in ce ar consta greseliile expertului Murgoci

Primaria Municipiului Ploiesti si Primarul Municipiului Ploiesti prin reprezentant nu au

Maiorescu, face parte din Parcul dendrologic, ceea ce este imposibil.

locuinta contestatorilor, situata la fel ca si imobilul in litigiu intre strazile 3ucegi, Republicii si Ion

44,700 mp este cuprins intre strazile Gh. Doja, Republicii si I. Maiorescu, ceea ce inseamna ca

de intimati in dosarul Curtii de Apel Ploiesti(fila 29) rezulta ca Parcul dendrologic, in suprafata de

Potrivit Inventarului bunurilor care apartin domeniului public al Municipiului Ploiesti, dupa

efectuata de Primaria in anul 2003, dupa depunerea notificarii de catre contestatori.

utilitate publica in sensul legii, mai mult aceasta minima amenajare existenta (alee astaltata) a fost

Totodata acesta arata ca modalitatea in care terenul revendicat este amenajat nu constituie lucrari de

expuse rezulta ca terenul în litigiu nu face parte din Parcul dendrologic "Mihai Viteazul", astfel ca restituirea în natura a terenului situat în Ploiești, str. Republicii nr. 46 A, în suprafața de 1272 mp. este justificată în raport de dispozițiile art.11 din Legea 10/2001.

În ce privește calitatea contestatorilor de persoane îndreptățite în sensul Legii 10/2001 Curtea reține următoarele:

Potrivit înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, respectiv sentința civilă nr. 104/28.11.1973, pronunțată de Tribunalul Județean Prahova, Actul de Partaj Voluntar nr. 3556/1947, certificatele de moștenitor nr. 62/24.02.1969, nr. 924/17.04.1985, 795/3.05.1984, 20/15.03.1966, nr. 2133/20.11.1981, 689/17.04.1985 emise de Notariatul de Stat al Județului Prahova și nr. 32/16.04.1999 emis de BNP Moantă Georgeta rezultă că reclamantii Cioponea Emma și Ștefănescu Dan Paul cu calitatea de succesori ai fostului proprietar tabular.

Antecesorii reclamantilor Steliana Ceaușoglu, Stelian Ștefănescu, Alexandrina Vintilescu și Constanta Ionescu au dobândit fiecare cota de $\frac{1}{4}$ din imobilul situat în Ploiești, B-dul Ferdinand, nr. 47 (în prezent B-dul republicii nr. 46A) de la antecesorul comun Nicolae Brezeanu, în calitate de nepoți de soră predecedată.

Potrivit certificatelor de moștenitor mai sus menționate antecesorii acestora sunt contestatorii din prezenta cauză.

Astfel, antecesoarea contestatoarei, Georgescu Mioara Xantia a dobândit prin moștenire cota de $\frac{1}{4}$ din imobilul în litigiu de pe urma defunctei Ceaușoglu Steliana, decedată la 8.03.1984, cota de $\frac{1}{8}$ de pe urma defunctului Ștefănescu Stelian, decedat la 29.10.1965 și cota de $\frac{1}{4}$ de pe urma defunctei Alexandrina Vintilescu, decedată la 14.09.1981.

Contestatoarea Cioponea Emma Mioara a dobândit cota de $\frac{1}{2}$ din imobilul în litigiu de pe urma defunctei Georgescu Mioara-Xantia, decedată la 6.11.1998, în calitate de fiică și cota de $\frac{1}{4}$ de pe urma defunctului Ionescu Gheorghe, decedat la 13.02.1985, în calitate de legatară.

Contestatorul Ștefănescu Dan Paul a dobândit în calitate de fiu, cota de $\frac{1}{8}$ de pe urma defunctului Ștefănescu Stelian, decedat la 29.10.1965.

Raportul de expertiză întocmit în cauză de expertul Murgoci Constantin Dorin stabilește cu certitudine că terenul situat în Ploiești, B-dul Republicii, nr. 46A nu face parte din parcul dendrologic și nu este afectat de utilități publice.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 296 Cod pr. civilă, Curtea va admite apelul declarat de apelanții contestatori Cioponea Emma și Ștefănescu Dan Paul împotriva sentinței civile nr. 359/12.04.2006 a Tribunalului Prahova, pe care o schimbă în tot; în sensul admiterii în parte a cererii de chemare în judecată, anulării în parte a dispoziției nr. 7794/2.11.2005 emisă de Primarul Mun. Ploiești, restituirii în natură a terenului în suprafața de 1272 mp., situat în Ploiești B-dul Republicii, nr. 46A și menținerii prevederilor deciziei privind acordarea de despăgubiri calculate conform legii 10/2001, modificată prin Legea nr. 247/2007 pentru construcția demolată.

În temeiul dispozițiilor art. 298 Cod pr. civilă raportat la art. 274 Cod pr. civilă, reținând culpa procesuală a intimatelor Primăria Mun. Ploiești și Primarul Mun. Ploiești, Curtea urmează a-i obliga la plata către apelanții contestatori a sumei de 22.672 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

**Pentru aceste motive,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Admite apelul declarat de apelanții contestatori Cioponea Emma și Ștefănescu Dan Paul împotriva sentinței civile nr. 359/12.04.2006 a Tribunalului Prahova, pe care o schimbă în tot, în sensul că:

Admite în parte cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost precizată, formulată de reclamantii Cioponea Emma și Ștefănescu Dan Paul în contradictoriu cu pârâții Primăria Municipiului Ploiești și Primarul Municipiului Ploiești și, în consecință:

Anulează în parte dispoziția nr. 7794/2.11.2005 emisă de Primarul Municipiului Ploiești, în ce privește acordarea de despăgubiri pentru imobilul teren situat în Ploiești, b-dul Republicii nr. 46A, jud. Prahova.

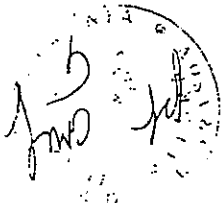
Dispune restituirea în natură a terenului în suprafața de 1272 mp. situat în Ploiești, B-dul

Republicii 46A, jud. Prahova.
 Menține prevederile deciziei privind acordarea de despăgubiri calculate conform
 dispozițiilor Legii nr. 10/2001, modificată prin Legea nr. 247/2005 pentru construcția demolată.
 Respinge restul pretențiilor reclamantilor privind anularea în întregime a dispoziției.
 Obliga intimată Primăria Municipiului Ploiești și Primarul Municipiului Ploiești la plata
 către apelantii contestatori Cioponea Emma și Ștefanescu Dan Paul a sumei de 22.672 (RON) lei,
 reprezentând cheltuieli de judecată.
 Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.
 Pronunțată în ședință publică azi 24 martie 2010.

PREȘEDINTE,
 Maria-Carmen Tică

JUDECĂTOR,
 Camelia Juravski

Grefier,
 Gilda Gubernat

Red. CMT - 26.04.10
 Dact. GG - 29.04.10

6 ex.
 Red. fond - m. Roman (T. Prahova)